

זוהר היומי

זוהר שמות – דף צ"ו ע"ב

פרשת משפטים

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (צ"ו ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דַּאֲתִייהִיבוּ בְּרִשּׁוּתָהּ, חֲדָאֵת (נ"א אחדא) בְּהֵהוּא יְנוּקָא, וְעֲשִׂיקַת לִיָּהּ, וְאַפִּיקַת לִיָּהּ
מַעֲלָמָא, כַּד אִיהוּ יִנִּיק בְּתוּקָפָא דְאַמִּיָּהּ.

תרגום לעברית

מָה עוֹשֶׂה? מִשְׁאִיר אוֹתָם לְהַעֲשֶׂק בְּיַד אוֹתָהּ הָאֵמָה, וְזוֹהִי לִילִי'ת. שְׁכִינּוֹן שְׁנַתְנוּ
בְּרִשּׁוּתָהּ, שְׁמִחָה (אוֹחֲזֵת) בְּאוֹתוֹ תִּינוּק וְעוֹשֶׂקַת אוֹתוֹ, וּמוֹצִיָּאָה אוֹתוֹ מִן הָעוֹלָם
כְּשֶׁהוּא יוֹנֵק מִכַּח אִמּוֹ.

טקסט הזוהר

וְאִי תִימָא, אֵינּוֹן נִשְׁמָתִין דִּיעֲבָדוֹן טַב לְעֵלְמָא. לָאוּ הָכִי. דְּכָתִיב אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ,
דִּיחֲמִיץ הֵהוּא גִבְרָא בָּהּ לְבָתֵּר יוֹמִין, אִי אֲתִקְיִים בָּהּ. דָּא אֲתַעֲשֶׂקַת, וְאַחֲרָא לָא
אֲתַעֲשֶׂקַת. וְעַל אֲלִין כְּתִיב, (קהלת ד) וְאַרְאָה אֶת כָּל הָעֲשׂוּקִים וְגו' וְהִינּוּ אִם רָעָה
בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ.

ואם תאמר שאותן נשמות יעשו טוב לעולם - לא כן, שכתוב אם רעה בעיני אדני, שיחמיץ אותו האיש כה לאחר ימים, אם יתקיים כה. זו נעשקת, ואחרת לא נעשקת, ועל אלה כתוב, (קהלת ד) ואראה את כל העשוקים וגו', והינו אם רעה בעיני אדני.

טקסט הזהיר

אשר לא יעדה, לא באלף כתיב. אי תימא, דהא בההוא סטרא אחרא, אזמין לה קודשא בריה הוא מיומא דהנות. לא. והשתא בגלגולי טיקלא, לו יעדה בוא'ו. מה דלא הות מקדמת דנא.

תרגום לעברית

אשר לא יעדה. לא - כתוב בפא'ף. אם תאמר שהרי באותו הצד האחר הזמין לה הקדוש ברוך הוא מיום שהיתה - לא! ועכשו בגלגולי המאזנים - לו יעדה, בוא'ו, מה שלא היה מקדם לכן.

טקסט הזהיר

והפדה, מאי והפדה. פריק לה קודשא בריה הוא השתא, דסלקא ריחא, עד לא תחמיץ, וסליק לה לרומי מרומים, (קי' ג ע'ב) במתיבתא דיליה, ואי תימא כיון דאתעשקת מההוא סטרא אחרא, יהיב לה, כמה דאמרו לחסידי (ר'ה ע'ב) שאר עמין, ולא ינוון ממזרי תא חזי. אתא קרא ואוכח, לעם נכרי לא ימשול למכרה ודאי, כבגדו כה, דעשיק לה בעשיקו דגלגולא דטיקלא, אלא לישראל ודאי, ולא לאחרא. וכד נפקת מן טיקלא, לא תצא כצאת העבדים, אלא מתעטרא בעטרהא בארמא על רישיה.

תרגום לעברית

והפדה, מה זה והפדה? גאל אותה הקדוש ברוך הוא עכשו, שמעלה ריח, טרם שתחמיץ, ומעלה אותה לרומי מרומים בשיבה שלו. ואם תאמר, כיון שנעשקה מאותו הצד הרע, נותן אותה, כמו שאמרו לחסידי אמות העולם ולאותם ממזרים תלמידי

חֲכָמִים - בָּא הַפֶּתוּב וּמוֹכִיחַ, לָעֵם נִכְרִי לֹא יִמְשַׁל לְמַכְרָה, וְדַאי, בְּבִגְדוֹ בָּהּ, שְׁעוֹשֶׁק אוֹתָהּ בְּעֶשֶׂק שֶׁל גִּלְגּוּל הַמַּאֲזָנִים, אֲלֹא לְיִשְׂרָאֵל וְדַאי, וְלֹא לְאַחֵר. וּכְשִׁיּוּצֵאת מִן הַמַּאֲזָנִים, לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים, אֲלֹא מִתְעַטֶּרֶת בְּעִטְרָתָהּ בְּהֶרְמָה עַל רֹאשָׁהּ.

טקסט הזוהר

וְאִי תִימָא, דְּהָאִי סֵטְרָא עֲאֵלֵת לָהּ בְּהֵהוּא יְנוּקָא. לָאוּ הָכִי. אֲלֹא נִטְלַת לָהּ, וְחִדָּאת בְּהֵדָה, וּפְרַחַת מִן יְדָהָא, וְעֲאֵלֵת בְּהֵהוּא אֲתֵר, וְאִיהִי פְקִידַת לְהֵהוּא יְנוּקָא, וְחִדָּאת בֵּיהּ, וְחִיִּיכַת בֵּיהּ, וְתֵאֵיבַת (נ'ח, ס'ה ע'א) לְהֵהוּא בְּשָׂר, עַד דְּלִבְתֵּר נָטִיל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נִשְׁמַתִּיהּ, וְהָיָא לְגוּפָא. וּלְבְתֵּר כֻּלָּא אִיהוּ בְּרִשּׁוּתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

תרגום לעברית

וְאִם תֵּאמַר שֶׁהֵצֵד הָזֶה הַכְּנִיס אוֹתוֹ לְאוֹתוֹ תִּינוּק - לֹא כֵּן, אֲלֹא נוֹטְלַת אוֹתָהּ וּשְׁמַחָה עִמָּהּ וּפּוֹרַחַת מִיָּדָהּ וְנִכְנָסֶת לְאוֹתוֹ מְקוֹם, וְהָיָא פּוֹקֶדֶת אֶת אוֹתוֹ תִּינוּק וּשְׁמַחָה בּוֹ וְצוֹחֶקֶת בּוֹ, וְתֵאבֶה אֶת אוֹתוֹ הַבְּשָׂר, עַד שְׁאַחֵר כֵּן נוֹטֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת נִשְׁמָתוֹ, וְהָיָא לְגוּפֵי. וְאַחֵר כֵּן הַכֹּל בְּרִשּׁוּתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, (שְׁמוֹת כ"א) לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים, מֵאִי הוּא. אֲלֹא, בְּשַׁעֲתָא דְּנִפְקַת מִן טִיקְלָא וְהֵהוּא סֵטְרָא בְּחִדּוֹ, רָשִׁים לָהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְחִתִּים לָהּ בְּחִדּוֹ גּוֹשְׁפִּנְקָא, וּפְרִישׁ עָלֶיהָ לְבוּשׁ יָקָר דִּילִיָּהּ, וּמֵאֵן אִיהוּ. שְׁמָא קִדִּישָׁא דְּאִקְרִי אֱלוֹהֵי. וְדָא הוּא בְּבִגְדוֹ בָּהּ, לְבוּשָׁא יְקִירָא דְּמִלְכָּא פְּרִישׁ עָלֶיהָ וּכְדִין אִיהִי נְטִירָא, דְּלֹא אֶתְמַסְרַת לָעֵם נִכְרִי, אֲלֹא לְיִשְׂרָאֵל לְחֹד.

בא וראה, לא תצא כצאת העבדים, מה זה? אלא בשעה שיוצאת מן המאזנים ואותו הצד בשמחה, רושם הקדוש ברוך הוא וחותם אותה בחותמת אחת, ופורס עליה לבוש כבוד שלו, ומיהו? השם הקדוש שנקרא אלוה. וזהו בבגדו בה, הלבוש הנכבד של המלך פורש עליה, ואז היא שמונה, שלא נמסרה לעם נכרי אלא לישראל לחוד.

טקסט הזוהר

ודא איהו דכתיב, (איוב כט) כימי אלוה ישמרני, ועל רזא דא כתיב הכא, לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה, בעוד דלבוש יקר דמלכא בה. כיון (בראשית צ"ד ע"א, שמות קע"ב ע"ב, ויקרא ע"ב ע"ב) דבגדו בה, כתיב לעם נכרי לא ימשל למכרה.

תרגום לעברית

וזהו שכתוב (איוב כט) כימי אלוה ישמרני, ועל סוד זה כתוב כאן, לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה, בעוד שלבוש כבוד המלך בה. כיון שבגדו בה, כתוב לעם נכרי לא ימשל למכרה.

טקסט הזוהר

מה רשו אית לההוא סטרא בה. תא חזי, כל בני עלמא כלהו, ברשותיה דמלכא קדישא, וכלהו אית לון זמנא בהאי עלמא, עד דאיהו בעי לסלקא לון מן עלמא, ודא לית ליה זמנא, ועל דא איהי חייבת בהו, וחדאת בהו.

תרגום לעברית

מה רשות יש לאותו צד בה? בא וראה, כל בני העולם כלם ברשות המלך הקדוש, ולכלם יש זמן בעולם הזה, עד שהוא רוצה לסלקם מן העולם, וזה אין לו זמן, ועל כך היא צוחקת בהם ושמחה בהם.

תו, אֲזַהְרֶתָּא לְבַר נָשׁ (בהאי עלמא) אֵית בְּהִנֵּי קִרְאִי, וְכַמָּה עֵיטִין טָבִין עֲלָאִין אֵינּוּן, בְּכָל מִיּוֹלֵי דְאֻרְיִיתָא, וְכִלְהוּ קְשׁוּט, בְּאַרְח קְשׁוּט, וְאַשְׁתְּמוּדְעֵן לְגַבֵּי חֲפִימִין, דִּידְעֵי וְאַזְלֵי בְּאַרְח קְשׁוּט. בְּזִמְנָא דְבַעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַבְרִי עֲלֵמָא, סְלִיק בְּרַעוּתָא קִמְיָה, וְצִיר כָּל נִשְׁמָתִין דְּאֵינּוּן זְמִינִין לְמִיָּהב בְּבִנֵּי נָשָׂא לְבַתֵּר, וְכִלְהוּ אֲתַצִּירוּ קִמְיָה בְּהֵהוּא צִיּוּרָא מִמֶּשׁ, דְּזְמִינִין לְמַהֲוֵי בְּבִנֵּי נָשָׂא לְבַתֵּר, וְחֲמָא כָּל חַד וְחַד.

תרגום לעברית

עוד, אֲזַהְרֶה לְאָדָם (בעולם הזה) יֵשׁ בְּפִסּוּקִים הִלְלוּ וְכַמָּה עֲצוֹת טוֹבוֹת עֲלִינוֹת הֵן בְּכָל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה, וְכֵלְזֵן אֱמֶת בְּדֶרֶךְ אֱמֶת, וְנוֹדְעוֹת לְחֻכְמִים שְׂיוֹדְעִים וְהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ אֱמֶת. בְּזִמְן שְׂרָצָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָרָא אֶת הָעוֹלָם, עָלָה בְּרָצוֹן לְפָנָיו, וְצִיר אֶת כָּל הַנִּשְׁמוֹת שֶׁהֵן עֲתִידוֹת לְהִנָּתֵן בְּבִנֵּי אָדָם אַחֵר כֹּה, וְכֵלְזֵן הַצִּטְרוֹ לְפָנָיו בְּאוֹתוֹ צִיּוֹר מִמֶּשׁ שְׁעֲתִידִים לְהִיּוֹת בְּנֵי אָדָם לְאַחֵר מִכֵּן, וְרָאָה כָּל אֶחָד וְאֶחָד.

טקסט הזוהר

וְאֵית מְנַהוֹן דְּזְמִינִין לְאַבְאָשָׁא אֲרַחֲיָהוּ בְּעֲלֵמָא, וּבְשַׁעְתָּא דְּמָטָא זְמִינִיָּהוּ, קִרְי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְהֵהִיא נִשְׁמָתָא, אָמַר לָהּ, זִילִי עוֹלִי בְּדוּךְ פִּלְזֵן. בְּגוּף פִּלְזֵן. אֲתִיבַת קִמְיָה, מְאֲרִיָּה דְּעֲלֵמָא, דִּי לִי בְּעֲלֵמָא דָּא דְאַנָּא יִתְבָּא בֵּיהּ, וְלֹא אִיהָ לְעֲלֵמָא אַחֲרָא, דִּישְׁתַּעְבְּדוֹן בִּי, וְאַהֲא מְלוּכְלָכָא בִּינִיָּהוּ. אָמַר לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מִן יוֹמָא דְאַתְבְּרִיאַת, עַל דָּא אֲתַבְּרִיאַת לְמַהֲוֵי בְּהֵהוּא עֲלֵמָא. כִּיּוֹן דְּחֲמָאֵת נִשְׁמָתָא כֹּה, בְּעַל כְּרַחֲה נַחֲתַת וְעָאֲלַת תַּמָּן.

תרגום לעברית

וְיֵשׁ מִהֵן שְׁעֲתִידוֹת לְהִרְעֵ אֶת דִּרְכֵיהֶן בְּעוֹלָם, וּבְשַׁעָה שְׂמַגִּיעַ זְמָן, קוּרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאוֹתָהּ נִשְׁמָה וְאוֹמַר לָהּ: לָכִי וְהַכְנָסִי בְּמָקוֹם פְּלוּנִי לְגוּף פְּלוּנִי. וְהִיא מְשִׁיבָה לְפָנָיו: רַבּוֹן הָעוֹלָם, דִּי לִי בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׂאֲנִי יוֹשֶׁבֶת בּוֹ, וְלֹא אֵלֶּה לְעוֹלָם אַחֵר

שִׁשְׁתַּעֲבָדוּ בִּי וְאַהֲיָה מְלָכְלֶכֶת בֵּינֵיהֶם. אוֹמֵר לָהּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: מִיּוֹם שֶׁנִּבְרְאָתָה, עַל מִנֵּת כֵּן נִבְרְאָתָה, לִהְיוֹת בְּאוֹתוֹ עוֹלָם. כִּיּוֹן שֶׁרוֹאֶה הַנֶּשֶׁמָה כָּה, בָּעַל כָּרְחָה יוֹרֶדֶת וְנִכְנָסֶת לְשָׁם.

טקסט הזוהר

אוֹרֵייתָא דִּיהֶבֶת עֵיטָא לְכָל עֲלָמָא חֲמָאֵת הָכִי, אֲזַהֲרִית לִבְנֵי עֲלָמָא, וְאִמַּרְתָּ, חָמוּ כִּמָּה חָס קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵיכֻן, מְרַגְלִיתָא טָבָא דִּהוֹת לִיה, זָבִין לָכוּ לְמַגְנָא, דִּתְשַׁתְּעַבְדּוּן בָּהּ בְּהָאֵי עֲלָמָא.

תרגום לעברית

הַתּוֹרָה שְׁנוֹתָנָת עֲצָה לְכָל הָעוֹלָם רוֹאֶה כָּה, וּמִזְהִירָה אֶת בְּנֵי הָעוֹלָם וְאוֹמַרְתָּ: רְאוּ כִּמָּה חָס הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵיכֶם. מְרַגְלִית טוֹבָה שֶׁהִיָּתָה לוֹ, מְכַר לָכֶם בְּחֻנָּם כְּדֵי שֶׁתְּשַׁתְּעַבְדּוּ בָּהּ בְּעוֹלָם הַזֶּה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (צ"ז ע"א) ◆

טקסט הזוהר

וְכִי יִמְכַר אִישׁ: דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אֶת בְּתוֹ: דָּא נִשְׁמַתָּא קוּדִישָׁא. לְאִמָּה: לְמַהּוֹי אִמָּה מִשְׁתַּעֲבָדָא בֵּינֵיכֻן

תרגום לעברית

וְכִי יִמְכַר אִישׁ - זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אֶת בְּתוֹ - זוֹ הַנֶּשֶׁמָה הַקָּדוֹשָׁה. לְאִמָּה - לִהְיוֹת אִמָּה מִשְׁתַּעֲבָדֶת בֵּינֵיכֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה. בְּבִקְשָׁה מִכֶּם, בְּשַׁעֲה שְׁמַגִּיעַ זְמַנָּה לְצֵאת מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים, לֹא תֵצֵא מְטַנֶּפֶת בְּחֻטָּאִים. תֵּצֵא בֶּת חוֹרִין, בְּרוּרָה נְקִיָּה, כְּדֵי שֶׁיִּשְׁמַח בָּהּ אֲדוֹנָה וְיִשְׁתַּבַּח בָּהּ וְיִתֵּן לָהּ שָׂכָר טוֹב בְּצַחְצוּחֵי גֵן עֵדֶן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצוּחוֹת נִפְשָׁה. וְדַאי כְּאֲשֶׁר תֵּצֵא בְּרוּרָה נְקִיָּה כְּרֵאוּי.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

